

Hof van Cassatie van België

Arrest

672

Nr. P.18.0291.N

BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, met kantoor te 1000 Brussel, Antwerpsesteenweg 59B,

ambtshalve tussengekomen partij,

eiser,

met als raadsman mr. Carmenta Decordier, advocaat bij de balie te Gent,

tegen

████████████████████ geboren te Bafoussam (Kameroen) op

████████████████████ verblijvende in het centrum voor illegalen te Merksplas,

vreemdeling,

verweerder,

met als raadsman mr. Pieterjan Van Muysen, advocaat bij de balie te Gent.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Gent, kamer van inbeschuldigingstelling, van 6 maart 2018.

De eiser voert in een memorie die aan dit arrest is gehecht, twee middelen aan.

Raadsheer Ilse Couwenberg heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Luc Decreus heeft geconcludeerd.

II. BESLISSING VAN HET HOF***Beoordeling******Eerste middel***

1. Het middel voert schending aan van artikel 5.1.f EVRM, artikel 74/6, § 1bis, Vreemdelingenwet, zoals toen toepasselijk, en de artikelen 1319, 1320 en 1322 Burgerlijk Wetboek, alsook miskennis van de bewijskracht van akten: het arrest oordeelt ten onrechte dat een woonstbetreding aan de oorzaak ligt van de beslissing tot vasthouding van 15 december 2017; de woonstbetreding vormde de aanleiding voor de oorspronkelijke vrijheidsberovende maatregel van 21 november 2017, met uitwerking op 22 november 2017; deze maatregel is vervangen door de beslissing tot vasthouding van 15 december 2017, die een autonome titel tot vrijheidsberoving vormt, gesteund op de vaststelling dat de verweerder een asielaanvraag heeft ingediend buiten de termijn, bepaald in artikel 50, eerste lid, Vreemdelingenwet en met de bedoeling om de uitvoering van de beslissing tot verwijdering uit te stellen of te verijdelen.
2. Wanneer een nieuwe administratieve beslissing met een verschillende grondslag in de plaats komt van de oorspronkelijke beslissing van vrijheidsberoving, heeft het beroep bij de rechterlijke macht tegen de oorspronkelijke beslissing in de regel geen bestaansreden meer. Wanneer de vreemdeling echter in het kader van zijn beroep tegen de nieuwe beslissing op gemotiveerde wijze aanvoert dat de oorspronkelijke beslissing van vrijheidsberoving is aangetast door een onwettigheid die ook de nieuwe beslissing ongeldig maakt en het onderzoeksgerecht daar-

over nog niet bij een definitieve beslissing heeft geoordeeld, dient dat gerecht die onwettigheid en de doorwerking ervan op de nieuwe beslissing te onderzoeken in het licht van artikel 5.4 EVRM.

In zoverre het middel uitgaat van een andere rechtsopvatting, faalt het naar recht.

3. Uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, blijkt dat de eiser van zijn vrijheid werd beroofd door de beslissing tot vasthouding van 21 november 2017 die, na eisers asielaanvraag, is vervangen door de beslissing tot vasthouding van 15 december 2017, alsook dat de wettigheid van de oorspronkelijke beslissing van vrijheidsberoving niet door een onderzoeksgerecht werd beoordeeld.

Na te hebben vastgesteld dat de eiser aanvoerde dat zijn vrijheidsberoving het gevolg is van een onwettige woonstbetreding, dienden de appelrechters deze onwettigheid en de doorwerking ervan op de beslissing van 15 december 2017 te onderzoeken.

In zoverre kan het middel niet worden aangenomen.

4. De overige wetsschendingen zijn afgeleid uit de onjuiste rechtsopvatting dat de appelrechters bij de beoordeling van de wettigheid van een nieuwe beslissing van vrijheidsberoving de doorwerking van een aangevoerde onwettigheid van de oorspronkelijke beslissing van vrijheidsberoving niet kunnen onderzoeken.

In zoverre is het middel niet ontvankelijk.

Tweede middel

Eerste onderdeel

5. Het onderdeel voert schending aan van de artikelen 1319, 1320 en 1322 Burgerlijk Wetboek, alsook miskennis van de bewijskracht van akten: het arrest oordeelt ten onrechte dat de woonstbetreding gebeurde om de verweerder administratief aan te houden; uit het administratief verslag vreemdelingencontrole van 21 november 2017 blijkt immers dat de woonstbetreding kaderde binnen de vervolging van een misdrijf als bedoeld in artikel 442/1 Strafwetboek.

6. Het arrest geeft wat betreft het in het onderdeel aangehaalde oordeel geen uitlegging van het administratief verslag vermeld in het onderdeel en kan aldus de bewijskracht ervan niet miskennen.

Het onderdeel mist feitelijke grondslag.

Tweede onderdeel

7. Het onderdeel voert schending aan van artikel 36 Wetboek van Strafvordering en de artikelen 1319, 1320 en 1322 Burgerlijk Wetboek, alsook miskenning van de bewijskracht van akten: het arrest oordeelt ten onrechte dat de woonstbetreding een onwettig karakter had, vermits dit kaderde in een poging om illegale vreemdelingen administratief aan te houden en daarin door de wetgever niet is voorzien; uit het administratief verslag vreemdelingencontrole van 21 november 2017 blijkt immers dat de woonstbetreding kaderde binnen de vervolging van een misdrijf als bedoeld in artikel 442/1 Strafwetboek en er hierbij sprake was van een betrapping op heterdaad; door te oordelen dat een huiszoeking in die omstandigheden niet mogelijk was, schendt het arrest tevens artikel 36 Wetboek van Strafvordering.

8. Het arrest geeft wat betreft het in het onderdeel aangehaalde oordeel geen uitlegging van het administratief verslag, vermeld in het onderdeel en kan aldus de bewijskracht ervan niet miskennen.

In zoverre mist het onderdeel feitelijke grondslag.

9. Voor het overige vereist het onderdeel een onderzoek van feiten waarvoor het Hof geen bevoegdheid heeft en is het niet ontvankelijk.

Ambtshalve onderzoek

10. De substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen zijn in acht genomen en de beslissing is overeenkomstig de wet gewezen.

Dictum

Het Hof,

Verwerpt het cassatieberoep.

Laat de kosten ten laste van de Staat.

Bepaalt de kosten tot op heden op 0 euro.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, tweede kamer, samengesteld uit raadsheer Filip Van Volsem, als waarnemend voorzitter, de raadsheren Antoine Lievens, Erwin Francis, Sidney Berneman en Ilse Couwenberg, en op de openbare rechtszitting van 10 april 2018 uitgesproken door waarnemend voorzitter Filip Van Volsem, in aanwezigheid van advocaat-generaal Luc Decreus, met bijstand van afgevaardigd griffier Véronique Kosynsky.

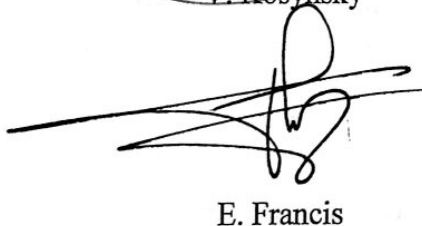
V. Kosynsky

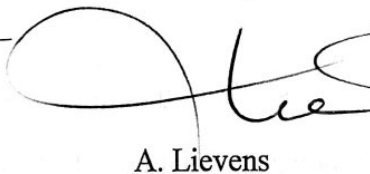
I. Couwenberg

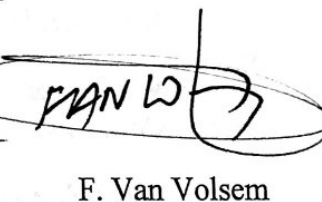
S. Berneman

E. Francis

A. Lievens

F. Van Volsem